No. 1463 Zaterdag 13 Januari 1912. 29ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223. Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

DE BEGROOTING VOOR 1912.

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Naar aanleiding van de opmerking van eenige leden, dat zoowel in den Kolonialen Raad als in de pers de oppositie tegen het beleid van den Gouverneur zich krachtig doet hooren, moet de ondergeteekende verklaren, dat hem van zoodanige oppositie niets gebleken is. De bedoelde opmerking is, voor zooveel den Kolonialen Raad betreft, vermoedelijk gegrond op het feit, dat het college zijne goedkeuring onthouden heeft aan eene door den Gouverneur voorgestelde verordening en in een ander geval eene wijziging heeft aangebracht, waarmede het bestuur zich niet heeft kunnen vereenigen, maar de kennisneming van de ter zake tusschen het bestuur en den raad gewisselde stukken en van de notulen der raadsvergaderingen, heeft bij den ondergeteekende niet den indruk gevestigd van eene in den raad tegen den Gouverneur gevoerde oppositie.

In verband met het ambtelijk verleden van den Landvoogd kan de ondergeteekende geen geloof hechten aan de klacht, dat de Gouverneur onvoldoende studie wijdt aan de rapporten, die bij hem worden ingediend.

Nopens de uitvoering van de belastingverordeningen hebben den ondergeteekende geen klachten bereikt. Wel kan worden toegegeven, dat de advocaat-generaal, naar de getuigenis van den Gouverneur een zeer intelligent en ijverig ambtenaar, die sedert 1 Juli 1911 voor den verderen duur van het buitenlandsch verlof van den administrateur van financiën met de waarneming van diens functiën is belast, geen deskundige is op belastinggebied, doch aangezien bedoeld verlof reeds in het volgend voorjaar eindigt, viel aan uitzending van een deskundige uit Nederland niet te denken en moest de Gouverneur zijne keuze wel op een der andere koloniale ambtenaren vestigen. Wanneer de met verlof zijnde titularis niet naar de kolonie mocht terugkeeren, zal zijne definitieve vervanging door een Nederlandsch belastingambtenaar ernstige overweging verdienen.

Den ondergeteekende is niet gebleken, dat de ontwikkeling van het openbaar onderwijs door den Gouverneur wordt tegengewerkt, noch dat eenige grond bestaat voor de meening, dat de Landvoogd het bijzonder onderwijs op in het oog loopende wijze begunstigt.

Wat de normaalschool betreft, uit de toelichting bij art. 14 van de ontwerp-begrooting (noot 23), dat die post voor 1912 verminderd is o. a. met de kosten van het normaalonderwijs, aangezien verwacht werd: dat binnenkort meer onderwijzeressen beschikbaar zouden zijn dan voorshands geplaatst zouden kunnen worden, terwijl de cursus zoo goed als niet door jongens werd bezocht. Bovendien hadden zich aanvankelijk slechts twee leerlingen voor den nieuwen cursus aangemeld. Sedert hebben zich echter meer jongelieden voor de lessen opgegeven, in verband waarmede de voor de normaalschool noodige fondsen, bij de deze Memorie vergezellende Nota van Wijzigingen, weder op de begrooting zijn gebracht.

Terwijl de ondergeteekende de door verschillende leden betoonde belangstelling in de hoedenvlechtindustrie waardeert, is het hem aangenaam daaraan de verzekering toe te kunnen voegen, dat in de kolonie alles in het werk wordt gesteld om het bestaan van die volksindustrie te verzekeren en haren bloei te bevorderen. Het aangegeven denkbeeld om den heer HENRIQUEZ aan wiens arbeid, zooals te recht wordt opgemerkt, de industrie zooveel verschuldigd is, in de gelegenheid te stellen zich gedurende eenigen tijd geheel aan de verdere ontwikkeling er van te wijden, is feitelijk reeds tot uitvoering gebracht. Genoemde ambtenaar, die in het belang van die industrie eerst eene studiereis naar Maracaïbo had gemaakt, heeft zich tot gelijk doel, ingevolge eene hem door den Gouverneur gedane opdracht, kort geleden ook naar Porto Rico begeven.

Naar aanleiding van de vraag welke stappen door de Regeering gedaan zijn om tot eene bevredigende oplossing te komen met betrekking tot het in exploitatie brengen der phosphaatmijnen van Santa Barbara kan de ondergeteekende mededeelen, dat de heer J. A. GRUTTERINK, hoogleeraar aan de Technische Hoogeschool te Delft, naar de kolonie werd uitgezonden, ten einde door den Gouverneur in eene commissie te worden benoemd, welke tot taak zou hebben den Landvoogd te adviseeren nopens de vraag: of, in aanmerking genomen de nog aanwezige hoeveelheid phosphaat van de phosphaatmijnen der plantage Santa Barbara op het eiland Curaçao, de vooruitzichten van de markt, de exploitatiekosten enz. als vaststaande mag worden aangenomen, dat de verdere ontginning van die mijnen een winstgevend bedrijf belooft te worden.

Van die commissie maakte verder deel uit de reeds in de kolonie werkzame mijningenieur G. DUYFJES.

De beide deskundigen hebben het plaatselijk onderzoek volbracht en zijn kort geleden teruggekeerd, ten einde hier te lande hun rapport verder af te werken.

Van de conclusies van dat rapport zal in hoofdzaak afhangen welke stappen verder van Regeeringswege gedaan zullen worden.

Aangaande de resultaten van het onderzoek van den bodem door den mijningenieur DUYFJES —die aan den hoogleeraar GRUTTERINK vestrekte opdracht bepaalde zich tot de Santa Barbaraphosphaatmijnen— moge verwezen worden naar de koloniale verslagen van de jaren 1909 (bijlage Q), 1910 (bijlagen S en S¹) en 1911 (bijlagen R en S), waarin de verslagen van dien ingenieur betreffende dat onderzoek opgenomen zijn.

Nopens den toestand van den kleinen landbouw staan den ondergeteekende geen gegevens ten dienste, waaraan hij de gevraagde inlichtingen zou kunnen ontleenen. Hij stelt zich voor den Gouverneur uit te noodigen een rapport te doen samenstellen ter opneming in het volgend Koloniaal Verslag.

Kort geleden heeft de Gouverneur zijne inzichten medegedeeld omtrent eene herziening van de onderwijsverordening. De ondergeteekende stelt zich voor zoo spoedig doenlijk dit onderwerp in behandeling te nemen.

Betwijfeld mag worden of de Regeering meer kan doen ter bevordering van het aanleeren der Nederlandsche taal op de scholen, in aanmerking genomen, dat thans reeds bij het onderwijs op de openbare en op de gesubsidieerde bijzondere scholen het Nederlandsch zooveel mogelijk als voertaal gebezigd wordt. De bezwaren, die daarbij overwonnen moeten worden, mogen niet gering geschat worden; immers, op de Benedenwindsche eilanden der kolonie bedient verreweg de meerderheid der bevolking zich uitsluitend van de landstaal (het Papiëmentsch), terwijl op de Bovenwindsche eilanden, op enkele uitzonderingen na, de geheele bevolking alleen Engelsch spreekt.

Blijkens de in de Memorie van Toelichting voorkomende toelichting op art. 41 heeft de Gouverneur nopens de verbetering van de kust- en havenverlichting overleg gepleegd met den commandant der scheepsmacht in de Caraïbische zee.

De Minister van Koloniën,

DE WAAL MALEFIJT.

NASCHRIFT VAN DE REDACTIE.

Het is voor den Hoogedelgestrengen Heer Gouverneur ongetwijfeld een zeer groote voldoening en een niet geringe eer, dat Zijne Excellentie de Minister van Koloniën onmiddelijk elke aanklacht van *eenige leden* der Tweede Kamer tegen het beleid van Mr. NUYENS op zulk een krachtige wijze terugwees. Het algemeen protest, wat hier in de Kolonie na kennisname der valsche beschuldigingen aanstonds door verschillende bladen publiek werd uitgebracht, is door het *Memorie van Antwoord* op de meest eervolle wijze bekrachtigd. De Minister heeft daaraan zijn zegel gehecht, omdat Zijne Excellentie den Gouverneur handhaaft en verdedigt juist op dezelfde gronden als dit hier in de Pers geschiedde.

Door deze eensluidende verdediging in Nederland zoowel als in de Kolonie komt de waarheid schitterend uit en blijft de goede naam van Mr. NUYENS als eerlijk man, als rechtvaardig en onpartijdig landvoogd vrij van iedere smet, in ongerepte eere.

HAVENWERKEN.

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Het was den ondergeteekende aangenaam te vernemen, dat verscheidene leden zich ingenomen verklaarden met het plan ter verbetering van de St. Annabaai en deze verbetering zeer wenschelijk en doelmatig achtten, afgescheiden van de vraag, welke maatregelen zijn te nemen in verband met de aanstaande opening van het Panama-kanaal.

Inderdaad behoort het nu voorgestelde beschouwd te worden geheel los van hetgeen in verband met de totstandkoming van dat kanaal voor de haven van Curaçao mogelijk noodig zal zijn. De tegenwoordige toestand voldoet niet aan de eischen van het gewone scheepvaartverkeer,

FEUILLETON.

De courantenjongen

Op een goeden morgen konden de New-Yorkers zich erover verbazen, dat de courantenjongens niet met hun gewoon Indianengehuil de bladen uitriepen, maar met vreemden ernst het laatste nieuws aan den man brachten.

John Workman hun „baas", hun leider, had hun 's ochtends verteld, dat de kleine Charley Beckers dien dag sterven zou en dat ze, zoo ze hun vriendje nog eens wilden zien, 's middags maar met hem mee moesten gaan.

Bij die mededeeling was het geweest, alsof een plotseling ingevallen wintervorst zijn killen adem over de bende levenslustige jongens had laten strijken. Op de vraag „wilt ge?" hadden ze allen zwijgend met 't hoofd geknikt en ernstig waren ze spoedig daarop de dagtaak begonnen.

John Werkman was, toen hij de morgeneditie verkocht had, zoo snel zijn voeten hem er konden brengen, den kleinen Beckers gaan opzoeken, die boven een stal op een muf optrekje lag, met koortsige wangen en wijd-geopende oogen. Zoo zwak was het ventje, dat hij niet eens kon zien wie er binnen kwam.

—Ik ben het Charley, zeide de jeugdige bezoeker, herken je me?

—Ja, fluisterde Charley, ik heb al op je liggen wachten. Even voor je er was, droomde ik van 'n gouden engel, die door de deur hier binnen kwam en mij mede wilde nemen. En toen werd ik erg bang wakker. Ik ben blij, dat je er bent.

—Heb je nog pijn?

—Neen, niets doet me pijn. Ik geloof dat ik nu wel weer beter zal worden.

John Workman trachtte te glimlachen.

—Natuurlijk wordt je weer beter en probeer nu eens of je van de appels kunt eten, die ik je heb meegebracht.

Hij gaf Charley Beckers in iedere hand een appel, maar deze sloeg er geen acht op.

—Ik heb er al eens over gedacht, wat er van mijn goed had moeten worden. Hier onder mijn hoofdkussen liggen zeven dollars, die ik gespaard heb. En daar in den hoek in die kist allerlei dingen, een tabakspijp, die ik op den Broadway vond, een aanteekenboekje, een zakmes en andere kleinigheden. Ik zal dat later, als ik rijk ben, gebruiken. Zie je, John, millionnair wil ik worden......

—Weet je waar ik zoo bang voor was? Dat ik dood zou gaan en dat ik dan op het armenkerkhof begraven zou worden. Ik heb het altijd zoo heerlijk gevonden te worden begraven in een eigen graf, als Harriman en dan een steen er op, zoodat alle menschen zeggen: „Hier ligt Charley Beckers, de millionnair".

De ander streelde hem het voorhoofd en zeide:

—Dat krijg je later allemaal hoor.

Het knaapje ging met het gelaat naar den wand liggen en sloot van uitputting de oogen.

John Workman zat stil aan het bed, luisterde naar het onregelmatig ademhalen en zijn hart begon soms sneller te kloppen.

Tegen den middag kwamen de jongens, om Charley nog eens en voor het laatst te zien.

Wel honderd waren het er, die een voor een den trap opklauterden.

De kleine stervende werd wakker en was blij dat al zijn vriendjes hem kwamen bezoeken.

Ieder der jongens schudde zijn hand en had een woord van troost voor hem. En Charley Beckers voelde zich alsof hij de president was en met een glimlach om den mond zeide hij:

—Wees maar niet bang. Morgen ben ik weer gezond.

Steeds matter was zijn glimlach, doffer werden zijn oogen, weldra herkende hij niets meer en met een laatste opflikkering van zijn levenskracht, fluisterde hij:

—Morgen — gezond —

Het werd stil onder de boys, als in een kerk.

Toen een van hen met den voet het stroo van Charley's bed aanraakte, zoodat het begon te ritselen, schrokken ze en slopen ijlings naar beneden, naar hun kameraden.

—Boys, zeide John Workman, met tranen in de oogen, de kleine Charley is dood. Zijn laatste wensch was zoo begraven te worden als onze millionnairs. Ik denk, wanneer wij allen drie dagen hongerlijden, dan zal het wel voldoende zijn, om den kleinen Charley op een kerkhof in Long Island een eigen graf te koopen en hem in een mooie kist te doen begraven.

Doen jullie allemaal mee?

De woorden van John Workman brachten weer zonneschijn op hun sombere gezichten. Zij hadden een plicht jegens den kleinen Charley Beckers, hun kameraad te vervullen.

Bijna voldaan gingen ze naar het courantenpaleis aan den Broadway. Alleen John Workman bleef, keerde naar het zolderkamertje terug en vond er de voorwerpen, waarover Charley gesproken had. Met tranen in de oogen sloeg hij het aanteekenboekje open.

Daar stond op de eerste bladzijde met onregelmatige letters geschreven: „Charley Beckers" er onder met rooden inkt: „millionnair", — ook de stad was vermeld.

Zijn optrekje was in Charley's fantasie zijn millionnairspaleis geweest.

Op de volgende bladzijde waren nauwkeurig de verdiensten en de uitgaven opgegeven. Met rooden inkt was het saldo opgeschreven. Zeven dollars stonden er op de laatste bladzijden — en nu?......

Hij nam de handen van den kleinen doode in de zijne en zachtjes zeide hij:

—Charley, je behoeft niet bang te zijn, je zult een mooi graf hebben.

Hij sloop uit het vertrekje, sloot de deur en toen hij weer op straat was, verdween zijn droefenis en begon zijn geest zich practisch met Charley Beckers bezig te houden.

's Avonds reeds had hij het benoodigde geld. Twee dagen later ontbraken op den Broadway alle courantenjongens, omdat ze hun overleden makker de laatste eer gingen bewijzen.

Een prachtige lijkwagen, zooals de donkere oostzijde van New-York, waarin de grootste ellende en de bitterste armoede heerschten, nooit had aanschouwd, bracht de kist van den kleinen Charley Beckers door de straten naar den Broadway.

Een muziekkorps, dat een prachtigen treurmarsch speelde, opende den lijkstoet.

Onmiddellijk op den lijkwagen volgden John Workman en al de andere jongens.

Stijf staarden John's oogen op het groote witte lint van een krans, die als een banier van de kist tot bijna aan den grond reikte en waarop met groote letters gedrukt stond: „Aan hun dooden kameraad Charley-Beckers.

Zijn kameraden van Broadway."

En de New-Yorkers stelden zich op aan beide kanten van de straten, waar de stoet langs trok, en keken met schuwe bewondering naar de armelijk gekleede courantenjongens, die hun kameraad zulk een schitterende begrafenis gaven.

Toen de stoet langzaam het gebouw der courant voorbij trok, stond heel het reusachtig bedrijf voor eenige kostbare minuten stil. De arbeiders verlieten de machines — enkele oogenblikken was er rust. Driemaal werd de vlag aan den vlaggestok op het gebouw gebogen voor de kist van een courantenjongen alsof die van een vorst was geweest.

Van Broadway tot aan de veerboot, welke de kist van den kleinen Charley Beckers naar Long Island zou overzetten, stonden de menschen dicht opeengedrongen en ze fluisterden elkaar den naam van John Workman toe. Als een loopend vuurtje ging het door de menschenmassa, dat hij het was die de begrafenis tot stand gebracht had. Duizenden oogen zagen nieuwsgierig naar het bleeke gelaat van den 12-jarigen knaap, die den lijkwagen volgde.

Toen de predikant het gebed aan het graf gesproken had, trad John Workman naar voren, wierp drie handen vol aarde op Charley Beckers laatste rustplaats en zeide:

„Boys. Als Charley Beckers bij ons zou staan, dan zoudt ge zien hoe blij hij was met de mooie begrafenis, welke wij hem gegeven hebben. Voor Charley Beckers dank ik jullie en ik hoop, dat ge een even mooi graf zult krijgen als onze Charley Beckers".

En 's avonds op bed dacht hij aan den kleinen makker, die nu toch als een millionnair in een voornaam graf in Long Island lag. Niet onder de duinen daar buiten bij de zee, waar de grafplaatsen geen naam hebben, maar slechts een houten paal met een nummer. Op dit graf zou een steen komen, en een ieder zou kunnen lezen, dat hier Charley Beckers rustplaats was. Charley Beckers kon tevreden zijn.

de handel lijdt daaronder, en hierin de dadelijk noodige verandering te brengen is de strekking van het wetsontwerp.

Wat de vrees van sommige leden betreft dat de verbetering niet ver genoeg gaat, moge verwezen worden naar hetgeen de Gouverneur van Curaçao op blz. 10 van zijne Memorie van Antwoord betreffende de loopende begrooting onder art. 41 aanteekende, namelijk, dat de voorgestelde verbetering van de haven ook volgens het oordeel van den commandant der scheepmacht in de Caraïbische zee, geacht kan worden in afzienbaren tijd aan de behoefte te voldoen.

Voor het oogenblik is het inderdaad niet noodig de nuttige breedte van de St. Annabaai op meer dan 65 M. te brengen, en waar het hier een werk geldt, dat naar het oordeel der geraadpleegde deskundigen, de heeren dr. J. KRAUS en J. W. WELCKER, zich tot geleidelijk uitvoering uitnemend leent, acht de ondergeteekende het beter met eene beslissing nopens verder gaande plannen te wachten tot het advies zal zijn ontvangen, dat blijkens het medegedeelde op bladz. 2 van het Koloniaal Verslag van 1911, door de Commissie voor de Handelspolitiek zal worden uitgebracht nopens de vraag, welke gevolgen de openstelling van het Panama-kanaal zal hebben voor den handel en de scheepvaart van Nederland in het algemeen, o. a. ook ten aanzien van de Nederlandsche koloniën in West-Indië en met name van de haven van Curaçao.

De quaestie kan alsdan beter behandeld worden, ook al mocht dat advies tot de slotsom leiden, dat er geen redelijke grond bestaat voor de verwachting, dat het kanaal van groot belang zal zijn voor Curaçao.

Eerst wanneer bedoeld advies in zijn bezit is, kan de ondergeteekende met voldoende kennis van zaken beoordeelen of de totstandkoming van het Panama-kanaal aanleiding behoort te geven om voorstellen betreffende aanleg en exploitatie van havenwerken op Curaçao bij de Kamer aanhangig te maken en ook dan eerst kunnen de in het Voorloopig Verslag bedoelde in de brochure van den heer VAN LIDTH DE JEUDE gestelde vragen beantwoord en op de concessie-aanvrage van het consortium LEZER-EVERTS kunnen beschikt worden. De ondergeteekende heeft goede gronden voor de verwachting, dat de commissie met haar advies, althans voor zoover *Curaçao* betreft, binnen niet te langen tijd gereed zal zijn; ten volle bewust van de noodzakelijkheid van eene spoedige beslissing zal hij het na ontvangst terstond ter hand nemen.

Het oordeel van verschillende leden, dat de indiening van 't wetsontwerp ontijdig is te achten, omdat nog niets beslist is nopens de vraag, of de eventueele aanleg van havenwerken van Regeeringswege zal geschieden dan wel daartoe eene concessie zal worden verleend, kan de ondergeteekende zich moeilijk verklaren, aangezien op de loopende begrooting voor de nu voorgestelde werken reeds memorieposten zijn uitgetrokken. Bovendien is er in de Memorie van Toelichting op gewezen, dat, ingeval de door genoemd consortium gewenschte concessie verleend mocht worden, de door het Gouvernement aan te brengen verbeteringen kunnen gelden als eene gedeeltelijke uitvoering van de in de concessie-aanvrage begrepen werkzaamheden en de door het Gouvernement gedane uitgaven in mindering gebracht kunnen worden van een eventueel te verleenen subsidie. Nu wordt wel opgemerkt, dat de voorgenomen haven verbetering goedkooper zal kunnen worden uitgevoerd als onderdeel van omvangrijker plannen tot aanleg van havenwerken dan als op een op zich zelf staand werk en dat het aanschaffen, onderhouden en bedienen van een zandzuiger relatief zeer kostbaar zal zijn, maar dat mag, naar de meening van den ondergeteekende, geen reden zijn om de beslissing uit te stellen. Niet alleen is het nog geenszins zeker, dat de bedoelde omvangrijke plannen ooit tot uitvoering zullen komen, maar het geldt hier bovendien verbeteringen, welke dringend noodig zijn, en waarvan blijkens de Memorie van Toelichting de hiervoren genoemde deskundigen verklaarden, dat het geraden is ze zonder uitstel tot stand te brengen. De vertraagde afdoening van het wetsontwerp om die reden betreurende, zou de ondergeteekende een verder uitstel van de voorgestelde werken niet verantwoord achten.

Aan de raming van kosten van den zuiger (waarvoor men niet een zelfladend en zelflossend vaartuig op het oog heeft) heeft ten grondslag gelegen eene som van f 49.000 voor den bouw, f 3000 voor verzending in geheel gedemonteerden toestand, en f 8000 voor montagekosten, welke cijfers ontleend zijn aan een ter zake ontvangen voorloopige prijsaanbieding van eene bekende Nederlandsche fabriek.

Sedert de indiening van het wetsontwerp is echter de wenschelijkheid gebleken om den zuiger gemonteerd naar Willemstad te doen sleepen, hetgeen aan sleeploon en assurantie ongeveer f 23.000 kosten zal.

Het licht in de bedoeling den betreffende post van de ontwerp begrooting van Curaçao voor het dienstjaar 1912 met de meer benoodigde f 12.000 te verhoogen.

Aangezien de voorgestelde verbeteringen niet van ingrijpenden aard zijn, heeft de ondergeteekenne het niet noodig geacht om waar den gouverneur reeds met den commandant der scheepsmacht in de Caraïbische zee daaromtrent overleg heeft gepleegd, zijnen ambtgenoot van Marine over het wetsontwerp te hooren.

De Minister van Koloniën,

DE WAAL MALEFIJT.

NASCHRIFT VAN DE REDACTIE.

Wij zijn den Minister oprecht dankbaar, dat Zijne Excellentie de verbreeding van den havenmond houdt afgescheiden van de verdere plannen tot verbetering van onze haven. Aan alle langwijlige discussies is nu paal en perk gesteld. Over de uitdiepiug van den havenmond behoeft men toch werkelijk niet langer te praten. De noodzakelijkheid daarvan is voor een ieder overduidelijk. Dat men thans ten spoedigste beginne bij het begin der grootsche plannen tot verbetering van onze haven en een aanvang make met de verbetering van den mond der haven. Nog voor 1912 ten einde is, moet het overal bekend zijn, dat de mooie haven van Curaçao uitstekend bruikbaar is geworden door een flinke uitdieping van de vaargeul en verbreeding daarvan.

De groote schepen met zwaren diepgang, die ons in de laatste jaren meermalen voorbijvoeren, of in zee bleven liggen tot het opnemen van passagiers, zullen dan weer geregeld binnenkomen, omdat er ook voor de grootste niet de minste vrees meer bestaat voor averij. Nieuwe lijnen zullen Curaçao opnemen in hun vaarplannen om hier vlug en goedkoop te kolen.

Van harte hopen wij, dat de Kamerleden het op dit punt met den Minister volkomen eens zijn, de verbetering namelijk van den mond af te scheiden van de verdere exploitatie der haven, en 't Ontwerp goedkeuren. Als wij hier op Curaçao maar eenmaal een begin mogen maken met het werk, kunnen de Heeren rustig en kalm overleggen, wat er nu verder te doen staat. Maar vóór alles men beginne te werken aan onze haven; dat is voor het oogenblik het meest en eenigst noodzakelijke.

De vele nuttige en noodzakelijke verbeteringen van onze haven, door verschillende deskundigen voorgesteld, kunnen des noods nog een half jaartje wachten, maar de invaart van onze haven moet gemakkelijk worden gemaakt en zonder eenig gevaar; dat is absoluut noodig en kan geen langer uitstel meer dulden.

DE PASTOOR VAN IGORNAY.

Gelijk men weet werd deze pastoor beschuldigd van moord op den koster zijner kerk. Ofschoon hij een alibi kon overleggen werd hij door den politiebeambte Fuzier, gevangen genomen, doch bij gebrek aan bewijs moest hij worden vrijgelaten. Fuzier liet echter zijn prooi niet los.

De politiebeambte wist een boef, die in verband met de moordzaak eveneens was gevangen genomen, aan te sporen om een valsch getuigenis tegen den pastoor uit te brengen. Op dit getuigenis nam de rechter van instructie den geestelijke — een braven priester, van onberispelijk gedrag — opnieuw in arrest. De instructierechter zelf is helaas een bekend papenvreter; hij deed den pastoor dan ook een gewoon boevenpakje aantrekken en stelde hem aan de grofste beleedigingen bloot. En door de „Lanterne" pers ging het wachwoord: „daar heb je nu de geestelijkheid in haar ware gedaante, hier ziet men weer eens een der gruwelen, waarmee de weg van bloed der zwarte bende is bezaaid. Maar hoeveel dier misdaden van de monsters in den priestertoog blijven zonder ontdekt te worden enz."

Maar de valsche getuigenisgever kreeg berouw over zijn daad, deed een volledig verhaal van den moord, waaraan hij medeplichtig was, en wierp zich in de kamer van den den rechter op de knieën neder voor den pastoor, wien hij nedrig om vergiffenis vroeg, dat hij hem valschelijk had aangeklaagd. Met spijt in het hart teekende de rechter van instructie toen een lastgeving tot „voorloopige" invrijheidstelling van den geestelijke, wien een ovatie door de saamgestroomde menigte werd gebracht voor het paleis van justitie te Autun.

Voortdurend groeide daar de menigte aan, die riep: „Leve de pastoor van Igornay. Weg met Fuzier!" Om zich aan de hem gebrachte ovatie te ontrekken, begaf zich de vrijgelatene, die door zijn advocaat, Mr. Montagnon, vergezeld was, zoo haastig mogelijk naar het bisschoppelijk paleis. Daar wachtte hem zijn bisschop, Mgr. Villard, die hem met open armen ontving en hem onder tranen omhelsde, terwijl de advocaat zeide: „Monseigneur, ik breng u een der uitstekendste priesters van uw diocees terug uit de gevangenis, die hem niet bezoedeld heeft; hij is de onschuldige martelaar van een vuige machinatie".

In de kathedraal der stad werd onmiddelijk een plechtig Lof gecelebreerd. Een der kanunnikken drukte dan in een korte toespraak aller vreugde uit over den nu openbaren triomf der onschuld. En velen schreiden, toen geestdriftig het „Magnificat" aangeheven werd.

Zoodra men den pastoor had gevangen genomen was zijn oude moeder, bij wie hij te Igornay inwoonde, over gekomen naar Autun, om in duizend angsten het verloop van het geding tegen haar zoon af te wachten. Onmiddelijk na den dankdienst begaf de bevrijde zich naar het hotel, waar zij was afgestapt, en ook deze tocht werd een nieuwe triomf. Want juist waren de fabrieken uitgegaan en duizenden stemmen riepen den lof van pastoor Laroue, terwijl een heftige manifestatie plaats had tegenover de bureaux van het plaatselijk anti-clericale blad, dat den geestelijke tijdens zijn gevangenschap schandellijk had aangevallen.

Toen de moeder van den pastoor de blijde kreten hoorde naderkomen, die de onschuld van haar zoon uitgalmden, viel zij in zwijm, en terwijl deze haar omhelsde, had zij nog niet haar bewustzijn teruggekregen. Het hotel werd overstroomd met lieden, die den pastoor wilden zien, hem de hand drukken, en de deuren moesten gesloten worden om ten slotte aan het spontane défilé een einde te maken.

Den volgenden dag keerde pastoor terug naar zijn parochie, waar hij reeds meer dan twintig jaar de zielzorg uitoefent. Een aanzienlijke familie had hem haar auto ter beschikking gesteld en zoo dacht hij ongemerkt de pastorie te kunnen bereiken. Maar de inwoners van Igornay, die dadelijk na het bericht der vrijlating van hun pastoor de vlaggen hadden uitgestoken, hadden posten uitgezet op den weg van Autun naar het dorp. En zoodra dezen den herder herkenden, gaven zij elkander het afgesproken teeken door het opsteken der handen. Dadelijk begonnen toen de klokken der dorpskerk te luiden, de menschen kwamen uit hun huizen en uit de kerk, kinderen liepen de automobiel tegemoet en strooiden bloemen, en toen abbé Lauroue was uitgestegen, werd hij in triomf naar de kerk gedragen. Men lachtte en schreide tegelijk, en de pastoor dankte zijn goede parochianen en noemde ieder hunner bij zijn voornaam. Het was een ongekunstelde voiksuiting van liefde en vreugde.

In de kerk, waar alle kaarsen waren aangestoken, begaf de pastoor zich rechtstreeks naar het altaar, waar hij langen tijd neerknielde in gebed. Toen wendde hij zich tot zijn parochianen en dankte hun zoowel voor hun betoogingen als voor de gebeden, waarmede zij hem in de gevangenis waren gevolgd. Zijn persoon en het verdriet, dat hij geleden had, beteekenden weinig, meende hij, maar dat zijn onschuld was gebleken, verheugde hem vooral om het kleed, dat hij droeg en waarvan hij de eer te bewaren en te verdedigen had.

Daarna werd het Magnificat aangeheven en zelden klonk de feestelijke hymne blijder in de dorpskerk van Igornay dan dezen dag.

Toen de pastoor in zijn pastorie was teruggekeerd, ontving hij daar zooveel vrienden als de bescheiden woning bevatten kon.

De Lanterne-pers zwijgt over de rehabilitatie van den priester, die zij gelasterd heeft. Maar de onpartijdige bladen vragen ministerieele maatregelen tegen den politiedienaar Fuzier en den rechter van instructie. De Minister van Justitie zal daar echter even weinig acht op slaan als op het geroep van dezelfde bladen om het Legioen van Eer voor den priester, die onlangs met doodsgevaar zeven personen uit de Seine redde. Och ja, als er een priestertoog in het spel is.. .....

Een Nederlander gehuldigd.

De Nobelprijs voor den vrede is toegekend aan staatsraad Mr. T. M. C. Asser en den bekenden vredesapostel Alfred Fried.

Het zal alom in den lande met blijdschap en trots worden vernomen, dat de strenge rechters van het Nobelinstituut wederom hun keus deden vallen op een Nederlander. De keus was zeer gelukkig, want wie den naam van Mr. T. M. C. Asser noemt, heeft tevens den vader van het internationaal privaatrecht aangeduid. Wat langen tijd onmogelijk scheen, bracht Asser in de drie tractaten van 12 Juni 1902 tot stand, nl. een internationale regeling voor wetsconflicten in zake echtscheiding, scheiding van tafel en bed en voogdij van minderjarigen.

In de annalen, die Nederland's geschiedenis van de laatste halve eeuw in onze betrekkingen tot het buitenland vermelden, vindt men schier op elke bladzijde Asser's naam. In den Raad der volkeren luisterde men altijd met bijzondere oplettendheid naar wat de even scherpzinnige als geleerde vertegenwoordiger van Nederland te zeggen had. Geen moeilijke quaestie op het netelig terrein van het recht, of Asser moest zijn meening doen kennen. Waar ook de keur der juristen bijeenkwam, was Asser in den kring en dan immer als primus inter pares. Dat was hij op de Conferentie ter bescherming van de onderzeesche telegraafkabels en op die van de vrije vaart door het Suez-Kanaal te Parijs, op de Congo-conferentie te Berlijn, op de vele bijeenkomsten tot regeling van het internationaal goederenvervoer op de spoorwegen en op de beide Vredesconferenties, in allerlei Staatscommissies, als arbiter in 't Arbitragehof, enz. enz.

Maar de man, die nimmer ons land zijn diensten weigerde, heeft zijn eerste en grootste liefde aan het internationale privaatrecht verpand. De bekende Lainé getuigde in 1900 van hem, sprekende over de Conferenties tot regeling van het internationaal privaatrecht: „Le personel des délégués avait en grande partie changé Mais l'esprit de la Conférence était demeuré le même. Il se personnifiat en Mr. Asser, qui après avoir presidé les conférences de 1893 et de 1894... fut (en 1900) naturellement appelé à en dirigir les travaux."

Wij verheugen ons er van harte over, dat thans ook een officieele wereldhulde de resultaten van het boven alles geliefd studievak kwam huldigen en we weten zeker, dat deze dag ook voor den gelauwerden geleerde een dag van buitengewone vreugde moet zijn. Immers, toen in April 1910 de heele geleerde menschheid zich als 't ware opmaakte om glorie bij te zetten aan het 50-jarig doctors-jubileum van onzen grooten Nederlander, zeide deze in zijn dankrede o. a.: „Geen huldebetoon was voor mij aangenamer en vleiender dan de stichting van een volledige bibliotheek van tijdschriften en boekwerken op het gebied van internationaal privaatrecht, die nog nergens be taat."

Moge deze Groot-Nederlander nog lang voor ons land en de wetenschap behouden blijven.

Geheel in overeenstemming met het bovenstaande vernemt *Het Vaderland* nader: Mr. T. M. C. Asser, heeft terstond nadat hij de hem door het toekennen van den Nobel-prijs verleende onderscheiding vernomen had, zijn voornemen te kennen gegeven, om, voor zooveel die prijs uit een aan de gouden medaille toevoegde geldsom bestaat, deze som, 70,000 kronen, na aftrek van Rijks- en Gemeente-belasting, te bestemmen voor werken en instellingen strekkende tot ontwikkeling van het internationale recht.

Sinterklaas bij Prinses Juliana.

Sinterklaas is ook bij het Prinsesje geweest. De Veluwe vertelt:

Terwijl Prinses Juliana Dinsdagmorgen aan 't spelen was in het Kon. Park in haar zg Prinsesse-chalet en tuintje met haar duiven, kippen en konijnen, zag ze eensklaps een prachtige verschijning: Sint, in zijn sierlijkste en kleurrijkste zijden gewaad, gezeten op een fraai wit paard, met mooi tuig, en gevolgd door zijn zwarten knecht, beladen met allerlei gepak.

Of de goede Sint wist, dat het Prinsesje in het park was?

Het scheen wel zoo, want onmiddellijk reed hij naar het mooie chaletje.

Wat keek ze op, de kleine Juliana! Bang was ze in 't geheel niet, want de oude heer in den mooien mantel was erg vriendelijk tegen haar. En dan al die mooie geschenken, die de zwarte knecht moest aandragen. Wat een blijdschap!

Berichten uit de Kolonie.

Gouvernementshuis.

De Nieuwjaarsreceptie van den Gouverneur viel toevallig een paar dagen na de ontvangst van het *rapport* der Tweede Kamer en kreeg daardoor een geheel bizonder karakter. De drukke opkomst van Curaçao's élite, de herhaalde betuigingen van sympathie zullen den Gouverneur wel de overtuiging hebben geschonken, dat Z.H.E.G. nog niets in de algemeene achting was gedaald, maar even gewild en bemind is als vroeger.

Het bal was zeer geanimeerd en duurde tot laat in den nacht.

Hr. Ms. Utrecht.

Tusschen negenen en tienen heeft deze kruiser Zondagmorgen den terugtocht naar het Vaderland ondernomen vriendelijk uitgeleid door onze militaire kapel, die zijn vroolijkste toonen liet hooren. Aan weerszijden van de haven stond veel publiek, dat nog een laatsten groet met de vertrekkende vrienden wisselde.

Hr. Ms. Zeeland.

De Heeren Officieren hadden Zaterdagavond tijdens de receptie en het bal ten Gouvernementshuize een prachtige gelegenheid om met de Curaçaosche families kennis te maken, waarvan zij ook gretig gebruik maakten. De Comandant noodigde ten slotte alle aanwezigen vriendelijk uit den volgenden dag op zijn oorlogsbodem de eerste kennismaking te komen voortzetten, aan welke invitatie zeer velen Zondagmiddag 5 uur gehoor hebben gegeven. 't Ging er vroolijk en gezellig toe.

Drinkwatervoorziening.

Bij de buitengewone, algemeene droogte welke er op het oogenblik heerscht, kan een groot gebrek aan voldoende drinkwater voor stad- en buitenbevolking niet lang meer op zich laten wachten.

Vele regenbakken staan al maanden lang leeg, maar dat getal neemt met den dag toe. Op gelijke wijze vermeerdert dagelijks het aantal personen dat drinkwater moet koopen.

De aangeboden hoeveelheid echter vermindert evenzeer, zoodat het reeds nu voorkomt, op de Berg aan de Overzijde bijv., dat menschen den geheelen dag moeite deden om water te koopen en het toch voor hun goed geld niet kunnen krijgen uit gebrek aan watervoorraad.

Met angst denken wij, hoe 't gaan moet over eenige weken, als de droogte blijft aanhouden. De menschen, die dan gebrek aan drinkwater hebben, zullen dan legio zijn, en ziekten en sterfgevallen evenzeer.

Is zulk een ramp niet te voorkomen door bij tijds zorg te dragen, dat er een voldoende hoeveelheid goed drinkwater, van de Kust bijv. op het eiland wordt aangebracht?

Men wachte toch niet tot het te laat is.

Wat er gedaan kan worden om te voorkomen, dat ook het vee niet, evenals vroeger bij groote droogte, in massa's van dorst en gebrek aan voedsel omkome, weten we waarlijk zelf niet. Wij vestigen echter reeds nu de aandacht op het aanstaande gevaar om ook hiertegen nog een middel te kunnen vinden.

Wie schaft hier raad?

Dr. Cramer.

Dr. P. J. S. CRAMER, Directeur van den Landbouw in Suriname en adviseur in zake Landbouw voor de Kolonie Curaçao, is Woensdagmorgen hier met de *Prins Willem III* aangekomen. Op zijn reis hierheen heeft hij ook Trinidad aangedaan om de rubberconferentie aldaar bij te wonen en een lezing over de rubber te houden.

Dr. CRAMER treft het nu eens juist goed; hij kan Curaçao zien, zooals het in werkelijkheid is: droog, dor, en kaal over het algemeen en bij uitzondering een mooi groen en goed bebouwd plekje op die plantages, of grondjes, waar irrigatie mogelijk was. Watergebrek is voor den Curaçaoschen landbouw regel, al is het van dit jaar ook zelfs voor Curaçao buitengewoon droog.

Men klaagt, dat Dr. CRAMER maar zoo kort blijft, morgen of overmorgen vertrekt hij weer, maar ons dunkt, als onze adviseur een goed denkbeeld mee neemt van de Curaçaosche droogte en wind, zullen zijn adviezen belangrijk in waarde stijgen. Een kennismaking met onze droogte is wel het meest noodzakelijke voor den adviseur. Maar hij heeft ook een denkbeeld gekregen van onze groote Plantages, daar de Heer Gouverneur gisteren met hem, den heer PIETERMAAT, gewezen directeur der koloniale spoorwegen in Suriname, en nog eenige andere heeren een rijtoer maakte in de beneden districten. Het plan was om Malpais, Groot

St. Marthe, St. Kruis, en St. Patrick te bezoeken, waar nog de meeste regen gevallen is.

Wij heeten Dr. CRAMER welkom en hopen, dat zijn kort bezoek toch eenig voordeel mogen afwerpen voor onze Kolonie.

Tentoonstelling.

Op verzoek van het Comité voor de Koloniale Landbouwtentoonstelling, in Juli a. s. te Deventer te houden, zullen eenige producten van gewone- en kunstnijverheid der bevolking daarheen worden verzonden om verkocht te worden. Er zal een bedrag van fl 250 à fl 500 beschikbaar gesteld worden.

Men heeft hier natuurlijk het eerst aan de Curaçaosche stroohoeden en het Sabaneesche kantwerk gedacht.

De Gouverneur heeft de heeren G. B. DUSSEL, H. J. C. HENRIQUEZ en B. E. VAN DER VEEN ZEPPENFELDT verzocht zich met het bijeenbrengen en opzenden der voorwerpen te willen belasten.

Onze Begrooting.

Door verhooging der posten voor normaalschool en zandzuiger is de begrooting voor 1912 geklommen tot het totaal van fl 1.107 332 en de bijdrage uit 's Rijks schatkist tot fl 416.942.

Het slot der rekening van de koloniale uitgaven en ontvangsten over het dienstjaar 1908 wordt vastgesteld als volgt:

De uitgaven bedragen	f 1.076.227.98½
De ontvangsten	695 024 20
De bijdrage van het Rijk	381.206.78½

De Stoomwals.

Eindelijk is de stoomwals dan toch gekomen. men is reeds druk bezig de logge, zware kisten te verjouwen naar het gebouwtje op den Roode Weg.

Nu nog de zandzuiger! En dan hard aan 't werk om de verkeerwegen naar en op Curaçao wat te moderniseeren.

Gedecoreerd.

Aan den heer STORK 1ste luitenant bij het garnizoen alhier, is het kruis voor 15-jarigen dienst als officier toegekend.

Onze gelukwenschen.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen een tijdtafel voor de K.W.I.M. booten van de Curaçaosche Handel Maatschappij en een dito voor de booten der H.A.P.A.G. van den Heeren EDWARDS HENRIQUEZ & Co.

Het Aruba-nummer van Neerlandia.

Met veel meer belangstelling dan dit gewoonlijk het geval is, zal zonder twijfel in onze kolonie de laatste aflevering (December) van *Neerlandia*, het orgaan van het *Algemeen Nederlandsch verbond* gelezen zijn. Deze aflevering is geheel gewijd, aan het eiland Aruba. Onze indruk is zeer gunstig. Ja, het wil ons voorkomen, dat dit Aruba-nummer, het aan wetenschappelijk gehalte wint van de beide vorige, waarin Curaçao en Bonaire werden besproken. Voor de lezers, met onze kolonie niet door eigen aanschouwing bekend geeft dit nummer en door zijn foto 's en vooral door zijn artikelen een vrij volledig idee over het eiland. Zelfs voor de lezers op onze eilanden, die zelven op Aruba woonachtig, of althans beter met onze koloniale toestanden vertrouwd zijn, geven deze artikelen zooveel wetenswaardigs en zelfs nieuwe. nog weinig bekende bijzonderheden, en dat zoo compleet en in zulk een beknopten vorm als nog nooit over dat eiland in een boek is bijeengebracht. De geschiedenis, geologie, landbouw en veeteelt, de goud- en phosphaatmijnen, visscherij, het katholicisme, het protestantsche kerkgenootschap, openbaar en bijzonder onderwijs worden ieder in een afzonderlijk hoofdstuk beknopt en toch volledig behandeld. En voor zoover wij kunnen beoordeelen gelooven wij ook door der zaken kundigen besproken.

Het Groepbestuur van het *A. N. V.* heeft eer van deze aflevering; het heeft een goede keuze gedaan uit de vele artikelen welke werden aangeboden. Uit het Voorwoord immers blijkt, dat nog veel niet geplaatst kon worden.

Aan alle schrijvers onze hulde.

Wij hopen, dat nu binnen niet te langen tijd ook de drie bovenwindsche eilanden, zij het ook gezamelijk in één nummer behandeld mogen worden.

Officieele berichten.

De onderwijzer 3e klasse LEONEL CONNER, thans werkzaam gesteld aan de openbare lagere school te Philipsburg op St. Martin N. G. is tijdelijk overgeplaatst naar Saba en belast met de functiën van hoofd van de openbare lagere school te Windwardside aldaar.

Aan den kommies 1ste klasse der belastingen alhier, K. W. VAN EPS, is tot verder herstel van gezondheid, eene maand verlofsverlenging verleend.

De heer PH. F. DE HASETH MÖLLER is wegens ongesteldheid, op zijn verzoek, eervol ontheven van de functiën van armendokter in het stadsdistrict bewesten de haven en in het 3e district van Curaçao; en de heeren M. C. HENRIQUEZ, en J. H. M. ELLIS, artsen alhier, zijn tijdelijk belast met de armenpraktijk respectievelijk in het stadsdistrict bewesten de haven en in het 3e district alhier.

Aan den heer C. P. DE HASETH, Ontvanger enz. op Aruba, is om gewichtige redenen eene maand verlof verleend.

De persoon van A. L. PIETERSZ is tijdelijk benoemd tot kommies 2e klasse der belastingen op Curaçao.

In de commissie tot het afnemen in 1912 der examens, bedoeld bij de art 30 t/m 33 der Onderwijsverordening zijn benoemd: de schoolopziener tot lid en voorzitter en tot leden Mej. N. J. C. KRUYT en de volgende in alphabetische volgorde genoemde heeren: C. VAN BEERS, Mr. PH. F. DE HASETH EVERTSZ, A. A. VAN IERLAND, C. K. KESLER en M. DE LEAO LAGUNA.

Aan den heer A. J. VOOREN, onderwijzer 2e klasse aan de Hendrikschool alhier, is tot verder herstel van gezondheid, veertien dagen verlof verleend.

Mej. J. S. H. FORBES, in het bezit van de akte van onderwijzeres 3e klasse, is tijdelijk werkzaam gesteld aan de Hendrikschool alhier.

Ratten en Muizen.

77 ratten

25 muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

Marktbericht van den Curacaoschen Handelsbond.

Van 12 Januari 1912.

AARDNOTEN (Pindas) per KG.	0.22
ZOUT per vat van 130 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.06½
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.70
id. per KG. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G.	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1.20
WOL per K.G.	„ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.40
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):	
Kwaliteit No. 1 per dozijn	„ 4.—
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 4,12½
„ „ 2 „ „	„ 4.62½
„ „ 3 „ „	„ 9,50
„ „ 3 „ „	„ 9.65
„ „ 4 „ „	„ 6.50
„ „ 5 „ „ (OLA)	„ 9.50
„ „ 6 „ „	„ 11,25
„ „ 7 „ „	„ 10—
„ „ 8 „ „ (OLA)	„ 12.50
„ „ 9 „ „	„ 12.50
„ „ 10 „ „ (OLA)	„ 14.—
„ „ 11 „ „	„ 13.50
„ „ 12 „ „ (OLA)	„ 17—
„ „ 13 „ „	„ 17.—
„ „ 14 „ „ (OLA)	„ —
„ „ 15 „ „	„ 18.—
STROOHOEDEN (latai):	
Kwaliteit X per dozijn	f —
„ XX „ „	„ —
„ XXX „ „	„ —

KLEINE STROOHOEDEN (hipijapa) in kwal. overeenkomende met kwal. No. 1 van ongeveer 25 cM. van kruin af tot rand per doz. f 3—

van ongeveer 30 cM. van kruin tot rand per doz f 4,50

NB.

Met zeer veel voldoening vestigen wij de aandacht van het Publiek op de nieuwe stijging der prijzen van de meeste soorten stroohoeden.

No. 1 en 1 (gebleekt) stegen met	25 cts.
No. 3 en 3 („) „	„ 50 cts.
No. 6	„ 25 cts.
No. 12	„ 2 gld.
No. 13	„ 1 gld.

De kleine stroohoeden van 30 cM. van kruin tot rand stegen eveneens met 50 cts. Deze prijsverhooging komt uitstekend van pas in deze arme, droge tijden, het zal den vlechtsters een prikkel zijn zich meer en meer in het vlechten te bekwamen en nauwkeurig zich te houden aan de voorgeschreven modellen.

Het SS. Prins Willem III.

Op den gewonen tijd uit Amsterdam vertrokken, beliep de boot in de Noordzee een flinken storm, die overging in eenen vliegenden, toen men op de hoogte van de Normandische eilanden was gekomen.

Maandag d. a. v. passeerde de boot Ouessant en behield steeds storm tot den d. a. v. Zaterdag, dus eene volle week.

Toen men ongeveer ter hoogte van Kaap Finistère was gekomen was de storm een orkaan geworden.

't Is te begrijpen dat de toestand aan boord alles behalve rooskleurig was. De geheele reis heeft men met dichte luiken moeten varen. Doordien 't stuurboordschijnlicht was weggeslagen stonden 't salon, de passagiershutten, de gangen en de achterkuil blank onder water.

De achterstuurkast, een gedeelte van de reelings, banken en veel deklading zijn overboord geslagen.

Deze averij heeft 't schip bekomen, omdat 't zoo diep geladen was.

Met het oog op de lange reis besloot de kapitein Madeira aan te doen, ten einde een mogelijk te kort van kolen te voorkomen.

Tot overmaat van ramp heerschte op het eiland werkstaking; zoodat de boot met eigen volk des nachts kolen moest laden.

Persoonlijke ongelukken zijn gelukkig niet voorgekomen.

De Willem III is een oud zeeschip; maar het heeft op deze reis toch bewezen, dat ouderdom niet altijd zwakte beteekent; want zij heeft duidelijk doen zien dat zij alle eigenschappen van een edel zeeschip bezit.

De Surinamen.

Vloeken in het Leger.

De Minister van Oorlog brengt ter kennis van de autoriteiten van de landmacht, aldus het Vaderland dat, van verschillende zijden klachten zijn gekomen over het bezigen van ruwe taal en vloeken in het leger, onder uitnoodiging tegen die misbruiken met kracht op te treden en te doen optreden.

De toestand in Venezuela.

In de bladen uit het Moederland vonden wij het volgende bericht:

Het blijft in Venezuela nog altijd onrustig en de revolutionaire beweging tegen president Gomez duurt voort.

Dr. Vasquez, de leider van de revolutie tegen generaal Gomez, bevindt zich te Panama en denkt het hoofdbureau van de revolutie voor goed te Trinidad te vestigen, volgens eene mededeeling zijnerzijds toen hij aan boord van het stoomschip „Atrato" naar Trinidad reisde. Zijn plan is eene omwenteling op touw te zetten, onafhankelijk van die van Castro en Hernandez, ten einde den tegenwoordigen president Vicente Gomez het land uit te zetten.

Volgens hem zullen zijne plannen spoedig worden bekend gemaakt, terwijl de revolutie zelve zonder uitstel een aanvang zal nemen. Hij beweert verder de belofte van eene neutrale houding van verscheidene Europeesche en Zuid-Amerikaansche natiën te hebben verkregen en rekent er op, door die staten gesteund te worden. Hij vertrouwt dat vier vijfde der Venezolanen zijne plannen begunstigen.

Dr. Vasquez was minister onder Castro in 1903 en 1908.

Eén Taalkwestie.

Voor de rechtbank te Antwerpen werd onlangs een zaak behandeld, die op zich zelf heel onbeduidend, toch eenige beteekenis kreeg door de bijkomende omstandigheden, welke ze tot een eigenaardige taalkwestie maakten.

Het *Hbld. van Antw.* meldt het volgende ervan:

„Een man en eene vrouw waren beschuldigd van zich wederzijds slagen te hebben toegebracht. De man had een verdediger gekozen. Deze achtte het echter noodig in het Fransch te pleiten.

Wij hebben er meer dan eens op gewezen hoe nadeelig en vernederend dit is voor een der beschuldigden zoo de verdediger (wat in dergelijke gevallen altijd gebeurt) al de schuld van zijnen cliënt op den rug van den medebeschuldigde tracht te werpen, die zich daartegen niet verdedigen kan, omdat hij de Fransche pleidooi niet verstaat.

Wij hebben meer dan eens gezegd, dat dit eene leemte in de wet is. Wanneer de wet bepaalt, dat een rekwisitorium moet uitgesproken worden in de taal, die een beschuldigde het best kent, is het niet meer dan billijk dat voor eene pleidooi, waarin verklaringen worden gedaan ten laste van een der medebeschuldigden, een vertaler zou moeten aangesteld worden, om gansch die pleidooi te vertalen, zoo ten minste de advocaat het niet kiescher acht, in zulk geval ten laste der onverdedigde beschuldigden, te pleiten in eene taal die zij verstaan kunnen.

Hier stond men voor eene krachtdadige vrouw die op de vraag des voorzitters, wat zij ter harer verdediging te zeggen had antwoordde: „Van al hetgeen die advocaat daar gezegd heeft, heb ik geen woord verstaan, en ik denk wel dat hij mij in zijn Fransch heel zwart heeft willen maken en al de schuld op mij heeft geworpen. Als hij dat gedaan heeft, dan heeft hij erg gelogen, want vele menschen weten dat ik niet ben begonnen."

Deze flinke opmerking van die krachtdadige vrouw werden wel niet toegejuicht, maar werden toch algemeen goedgekeurd en de rechtbank veroordeelde de vrouw dan ook tot geen grooter straf dan haar man, die nochtans verdedigd was geworden door een advocaat. Zij kregen beiden 26 fr. boeten."

HOLLAND.

El Boletin Comercial heeft onder dato 9 Januari het verblijdend bericht uit Den Haag, dat H. M. de Koningin in gezegenden toestand verkeert.

Buitenland.

ITALIE.

De oorlog tusschen Italie en Turkije.

De eigenlijke krijgsverrichtingen in den Italiaansch-Turkschen oorlog, worden op het oogenblik op den achtergrond geschoven, door een kwestie, die reeds een halve eeuw geleden aan de orde werd gesteld, en sindsdien veel stof heeft opgejaagd in de vlakte der Europeesche staatkunde.

Wij bedoelen de Dardanellen-kwestie.

Diegenen onzer lezers, welke niet onbekend zijn met de Europeesche geschiedenis der laatste 40 jaren, weten, dat in 1877 een felle strijd gestreden werd tusschen Rusland en Turkije. de zoogenaamde oorlog in het Oosten.

De Turken verloren het oorlogsspel door de overmacht hunner vijanden en de vrede werd hersteld door het verdrag van San Stefani.

Dit préliminiar verdrag werd bekrachtigd door het Congres van Berlijn, waaraan alle groote mogendheden deelnamen, en waarin o.m. werd bepaald, dat de Dardanellen, een zeeëngte, die vanuit de Zwarte Zee, door de Zee van Marmora toegang verleent tot de Engelsche en Middellandsche Zeeën. gesloten moest blijven voor de oorlogschepen van alle Europeesche mogendheden, dus ook voor Rusland. Aan deze bepaling is steeds streng de hand gehouden, al poogde de Russische regeering den Grooten Heer te Konstantinopel, wel eens door beloften en bedreigingen over te halen, een uitzondering ten opzichte van het Tsarenrijk te maken.

Maar de thans afgezette sultan Abdoel Hamid, hoe ontzenuwd en willoos hij ook mocht zijn, verzette zich steeds standvastig tegen Rusland's aandringen, wel wetend, dat hij al de groote mogendheden achter zich had.

Door deze, voor Rusland vooral, lastige bepaling, ligt zijn Zwarte Zee-vloot als het ware aan banden gelegd, want de Zwarte Zee is een binnenzee en heeft geen uitgang in de Europeesche wateren dan door de Dardanellen.

Welke nu ook de uitkomst der Italiaansch-Turksche oorlog moge zijn, dát is zeker, dat Turkije op den huidigen dag in niet geringe moeilijkheden verkeert. Rusland wil nu daarvan gebruik maken, en heeft een krachtige poging aangewend, om voor zijn oorlogsschepen, met uitsluiting van die der andere mogendheden, de vrije doorvaart door de Dardanellen te verkrijgen.

Over het optreden der Russische regeering inzake de Dardanellen, meldt nu de „Jeni-Gazeta" het volgende:

Den dag na den terugkeer van de Russische missie uit Livadia, sprak de Russische gezant te Konstantinopel in een onderhoud met den groot-vizier en den minister van Buitenlandsche Zaken over de Dardanellen-kwestie, en verklaarde dat de doorvaart voor de Russische oorlogschepen voor Turkije niet nadeelig was, maar integendeel van nut kon zijn. De Porte antwoordde, dat zij op die kwestie niet kon ingaan. Zij zou de andere eveneens geïnteresseerde mogendheden consulteeren, maar zelfs als deze mogendheden zouden toestemmen, kon de Porte slechts op de handhaving van het satus quo blijven staan. Men meende, dat de geheele aangelegenheid hiermede van de baan was, toen de Russische gezant den 2den December zijn stap op ernstige en categorische wijze, in naam van zijn regeering herhaalde, en formeel de vrije doorvaart door de zeestraten eischte. Blijkbaar had Rusland de andere mogendheden geconsulteerd en zich van haar steun verzekerd.

Het antwoord op dezen tweeden stap luidde als volgt: In overeenstemming met de sedert 1871 bestaande en op het Berlijnsche Congres geratificeerde verdragen, is de keizerlijke regeering niet in staat, een doorvaart der Russische vloot door de straten toe te staan, en zij verklaart, dat alle rechten op de zeestraten uitsluitend aan de Ottomansche natie en haar souverein toebehooren, tot verdediging van de territorale integriteit.

Nog al flink geantwoord van de regeering aan den Bosporus. Maar wij zijn zoo vrij te gelooven, dat de regeering te St. Petersburg de toestemming van al de belanghebbende Europeesche mogendheden niet heeft kunnen verkrijgen. Met name dunkt ons zulks het geval met Engeland te zijn. Mochten wij ons daarin vergissen, mocht Engeland toegestemd hebben in het verlangen van Rusland, dan komt ons de politiek die op het oogenblik door Sir Edward Grey, Engeland's leider van Buitenlandsche Zaken, wordt gevoerd, niet alleen ten opzichte van

Perzië, maar ook ten opzichte van de Europeesche verwikkelingen, hoe langer zoo raadselachtiger voor.

De Turksche „Ikdam" meldt, dat de Turksche ministerraad het oogenblik nog niet gekomen acht, om de Dardanellen open te stellen.

Wanneer men nu de Russische minister van Buitenlandsche Zaken Sasonoff hoort, die op het oogenblik te Parijs vertoeft, dan raakt men in zake de Dardanellen geheel van van de wijs.

Sasonoff heeft zich door een correspondent van de „Temps" laten interviewen en in dit tweegesprek verklaarde de Rus met nadruk, dat hij alleen naar Parijs gekomen is om over algemeene zaken van gedachten te wisselen.

Naar Londen kon hij tot zijn spijt niet gaan, maar aan de overeenstemming tusschen de mogendheden der triple entente (Rusland, Engeland en Frankrijk), ontbreekt niets. De Engelsch-Russische overeenkomst inzake Perzië, ontneemt aan het Perzische vraagstuk alle reden tot Europeesche verwikkelingen en Rusland's succes in het land van den Leeuw en de Zon moet door iedereen worden toegejuicht. Ook op China houdt Rusland zijn argus-oog gericht. Maar wat de Dardanellen-kwestie betreft, zeide Sasonoff, daaromtrent deed Rusland geen officieele stappen (misschien dan, officieuse?), alleen waren de Turksche regeering eenige vragen gesteld omtrent de onderzeesche mijnen.

Over de vaart van Russische oorlogsschepen door de Dardanellen wordt door Rusland derhalve niet gedacht, volgens den Moscovischen minister.

En wellicht zal de correspondent van de „Temps" de bewering van Sasonoff als zuivere munt in zijn zak steken.

Verder liet de Rus zich zeer optimistisch over den algemeenen toestand uit.

Rusland deelt geheel Frankrijk's voldoening over den afloop der Marokko-kwestie en de in de overeenkomst opgenomen clausule omtrent het Haagsche Hof. De verschillende allianties in Europa stooten elkander niet af en kunnen heel goed met elkander samengaan, welke ook de conflicten van gisteren waren, ten einde die voor morgen te kunnen voorkomen door verzoening van de verschillende belangen.

De correspondent van de „Telegraaf" te Berlijn heeft uit vertrouwbare bron vernomen, dat de Duitsche regeering de Russische heeft verzekerd van haar steun zoowel in de kwestie der Dardanellen als in de Perzische verwikkelingen.

Enfin, we zullen later wel vernemen, hoe de vork in den steel zit.

De Fransche academie

heeft weer de eigenaardige taak volbracht, die jaarlijks op haar rust: het uitreiken van prijzen der deugd.

Er wordt daarbij steeds een rede gehouden, ditmaal door den heer Lavedan, die zich op zeer vreemde wijze kweet van zijn taak, de deugd voorstellend als een soort excentrieke abnormaliteit, die meer bevreemding, dan bewondering wekken moet. Maar die rede nu daargelaten: er zijn door de academie prijzen voor bijzondere deugd uitgereikt. En aan wie nu?

In de eerste plaats aan het „Werk van de kleine Zusterkens der zieken van Mauriac". Dit „oeuvre" omvat thans 100 huizen met 400 religieusen, maar huizen, die geen huizen zijn, want deze Zusterkens hebben geen tehuis; hun woning en verblijf is aan het ziekbed der armen, waar ze waken en troosten en werken het zuurste werk.

Het is gebeurd, dat zulk een zuster, waar allen voor een besmettelijke ziekte vluchtten, zelf een kar moest zoeken om het lijk te begraven.

De tweede prijs is toegekend aan mej. Rochebillard, een dame, die zonder 't religieus gewaad te dragen, na een harde jeugd zich gewijd heeft aan het belang der jonge meisjes, die zelf den kost moeten verdienen.

De organisatie en het vakonderwijs zijn volgens haar de middelen tot verheffing, beide op *katholieke* basis.

Een derde bekroonde heldin, is een dame, die zonder versagen een vreeselijk krankzinnige zuster verpleegt.

En ten slotte wordt een prijs toegekend aan pater Prun, stichter van het werk der weezen van Nazareth.

Zoo heeft de academie de vruchten bekroond, alle van éénzelfden boom, het katholiek geloof.

AMERIKA.

Roosevelt.

Roosevelt's politieke aanhangers en vrienden zijn, naar de „Kölnische Zeitung" uit Washington verneemt, voornemens den oud-president bij de volgende presidentsverkiezing opnieuw candidaat te stellen. Bij de leden van het Republikeinsche nationale comité zou reeds zijn aangevraagd of een candidatuur van Roosevelt kans van slagen zou hebben. Men weet dat Roosevelt zelf verklaard heeft of heeft laten verklaren, dat hij zich niet herkiesbaar zou stellen. Doch Roosevelt heeft ook verzekerd zich nimmermeer met de politiek te zullen inlaten en deze belofte — zijn anti-Taft artikelen en redevoeringen zijn er de bewijzen van — grandioos vergeten, toen de strijdbare natuur hem te machtig werd!

Eerbetoon.

De gemeenteraad van Boston heeft een bedrag van 45.000 dollars uitgetrokken voor de versiering der stad bij den terugkeer uit Rome van Monseigneur O'Connel waar hij tot Kardinaal is verheven.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 6 JAN. — 20 JAN.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Zulia	S S Morris	6 Januari	New-York	6 Januari	Maracaibo
Zulia	„	11 „	Maracaibo	11 „	New-York
Caracas	Furst	11 „	New-York	11 „	La Guayra
Caracas	„	16 „	La Guayra	17 „	New-York
Maracaibo	G W Goodman	20 „	New-York	20 „	Maracaibo
Merida	A Johanson	5 „	Maracaibo	8 „	La Guayra
Merida	„	10 „	La Guayra	11 „	Maracaibo
Merida	„	17 „	Maracaibo	22 „	La Guayra
Pr. Willem III	J P v d Borden	10 „	Amsterdam	10 „	New-York
Oranje Nassau	G D Nieman	14 „	New-York	15 „	Amsterdam
Prins Willem I	A R Nyboer	20 „	Amsterdam	21 „	New-York
Patagonia	W Lerche	6 Januari	Hamburg	8 Jan	Hamburg
Almerian	Cook	14 „	Liverpool	14 „	Sta Marta
Mecklenburg	H. v. Leitner	11 „	Pto. Colombia	12 „	Hamburg
Venetia	C Segebarth	19 „	Sto Tomás	19620 „	Hamburg
Calabria	R Hollash	16 „	Hamburg	16 „	Pto Colombia
Legazpi	A Cornellas	16 „	Colón	16 „	Barcelona
Dictator	Nicholson	20 „	Liverpool	20 „	Sabanilla

Schooners.	Aankomst.	van	Schooners.	Vertrek	naar
Olga Lucila C	4 Jan	Bonaire	*Electra H*	6 Jan.	Maracaibo
PrincesaJuliana	6 „	Aruba	*Mercedes Maria*	8 „	Barahona
America H	6 „	Bonaire	*Virginia H*	8 „	Vela de Coro
Dreadnought H	7 „	Aruba	*Sirena H*	8 „	Maracaibo
Hungaria H	9 „	Bonaire	*Olga Lucila C*	9 „	Rio Hacha
Inmaculada V	10 „	Pto Cabello	*Dreadnought H*	13 „	Isla Barlov.
Carlota V	10 „	Maracaibo	*Perla de Ozama*	13 „	Sto. Domingo
Jesusita V	10 „	La Guayra	*Olinda H*	11 „	Barahona
J. Blackwood I	10 „	Barbados	*John Blackw. I*	11 „	Colón
			Hungaria H	11 „	Bonaire
			Carlota V	12 „	Maracaibo
			Victoria H	15 „	Maracaibo
			Perla de Ozama	15 „	Sto Domingo

7 Jan. is H. M. **UTRECHT** vertrokken naar Holland.

Drukker:
B. L. BOGAERS.